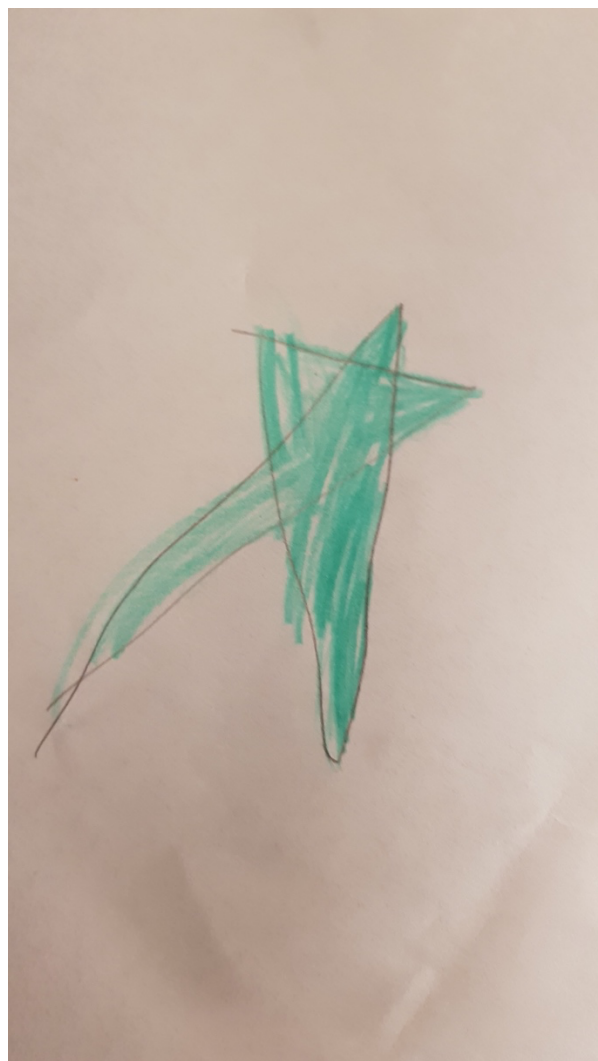

Jaarverantwoording 2022

Stichting Boon en Ster

Op 12 september 2022 zat ons kersverse bestuur bij de notaris voor de oprichting van onze stichting. De focus voor onze nieuwe stichting lag in het najaar van 2022 op het Wandelweiserfestival gecureerd en georganiseerd door Dante Boon, zelf aangesloten bij het Wandelweiser componisten collectief. Wandelweiser is een internationaal netwerk (tevens uitgeverij en cd label) van experimentele componisten met een sterke interesse in 'de stilte' in muziek. Voor dit festival zijn we een samenwerking aangegaan met het Orgelpark in Amsterdam

Bijdrage orgelpark.

Het Orgelpark is een internationaal concertpodium in Amsterdam voor organisten, componisten en andere kunstenaars. In de meer dan 15 jaar dat het Orgelpark bestaat, is het uitgegroeid tot een uniek podium in de wereld. Het Orgelpark is gehuisvest in de prachtig gerestaureerde monumentale Parkkerk aan de Gerard Brandtstraat bij het Vondelpark

Het orgelpark heeft genereus bijgedragen aan het festival. Ze hebben de honoraria van de optredende musici betaald, een groot gedeelte van de PR op zich genomen. De uitvoerend producent die aan dit project verbonden was kwam via orgelpark. Verder verzorgende ze de repetitieruimte, professionele geluidsopnames, ze namen het stemmen van de instrumenten voor hun rekening, verzorgde pers en vrijkaarten voor genodigden en verstrekke 2 compositie opdrachten speciaal voor dit festival.

Jonge makers/inclusiviteit

De stichting wil graag samenwerkingen met jonge makers stimuleren en vind de ontwikkeling van jong talent belangrijk daarom op het programma veel premières van een jonge generatie componisten zoals de Britse Sophie Stone, de Chinees Amerikaanse Bin Lee, en de Russische Darya Zvezdina. Stuk voor stuk twintigers en dertigers.

In het totaal waren er op het festival 17 wereldpremières van solo, duo, koor en ensemble stukken geschreven door 24 componisten met 8 verschillende nationaliteiten waarvan er 18 aanwezig waren en speelden op het festival. Daarnaast is de stichting trots op het feit dat we voor dit festival streefden naar een gelijke man vrouw verdeling en inclusiviteit onder de componisten, en daarin zijn we geslaagd.

Openingsavond vrijdag 28 oktober/bijdrage Lira fonds

Een verslag van Samuel Vriezen voor het Lira fonds

Het festival werd geopend met een speciaal concert, waartoe opdrachten werden verstrekt aan Nederlandse dichters, met wie programmeur Dante Boon een zekere verwantschap veronderstelde met de werkwijze van Wandelweiser musici. De vraag was naar teksten voor theateraal gebruik, die evenwel niet per se de vorm zouden hebben van doorsnee theaterteksten, maar zich zouden lenen voor een soort concertante benadering, uitgevoerd door de acteurs Sytske van der Ster en Joep Dorren en ondersteund door de musici van het Wandelweiser Composers Ensemble.

Om deze opdrachten te verstrekken is een subsidie aangevraagd bij het LIRA-fonds. In de oorspronkelijke opzet was voorzien in zeven werken (voorziene honorering van 450 pp). Uiteindelijk was er ruimte voor zes nieuwe teksten, elk gehonoreerd à 375 euro. Daarnaast is

er bestaand werk gebracht in nieuwe vorm. Het concert werd ingeleid door een multimediale compositie van cellist/componist Marcus Kaiser, getiteld *Forgetting Elvis*. Intermezzi van de componist Carson Cooman werden gespeeld door Dante Boon, en van dichter/beeldend kunstenaar Bas Geerts werd een werk voor stem en projectie, getiteld *Ochtendland*, hernomen.

Nieuwe teksten werden gebracht van de hand van Hannah van Binsbergen, Maria van Daalen, Erik-Ward Geerlings, Rozalie Hirs, Toine Horvers en Anne Vegter. Zoals verwacht liepen de vormen, uitdagingen, en oplossingen die de dichters aandroegen sterk uiteen. Zo schreef Hirs een gedicht, *Ik doe mijn haar*, te herhalen in uiteenlopende dramatische variaties. Anne Vegter schreef met *In media res* twee lessen met scenische instructies voor de voordracht. Toine Horvers, afkomstig uit de wereld van de performance kunst, noteerde een aantal minutieuze beschrijvingen van wolkenluchten die opnieuw werden geënceneerd door de acteurs. Maria van Daalen schreef een korte tekst over een stervende hommel, die tweestemmig gezet veel ruimte en tijd kreeg in de uitvoering. Hannah van Binsbergen stuurde een weerbarstige samengestelde ready-made, opgedaan in een kerker in Palermo, met een vrijuit te interpreteren grafische aanduiding. Van Erik-Ward Geerlings ontvingen we een compleet uitgewerkte stopwatch-score met tekst en klankaanduidingen en voorgeschreven stiltes, over de kruisafneming. De werken bleken goed in elkaar te passen in een lopende voorstelling met een duidelijke opbouw.

De avond werd bezocht door vierenzeventig bezoekers, en er werd nog lang nagepraat. De conclusie: de stukken werken, de vorm is de moeite waard en verdient een vervolg.

Zaterdag 29 oktober

Deze zaterdag waren er van 11.00 tot 22.30 's avonds concerten geprogrammeerd. Het eerste concert werd verzorgd door Dante Boon en Keiko Shichijo alle twee op piano. Ze speelden stukken van Arnold Schönberg, Tylan Susam en de wereldpremière van *toucher l'air* (deux pianos) van Jürg Frey een prachtig concert met twee verschillende pianisten die door de muziek samenkwamen in energie en concentratie. Rond de middag stukken van Darya Zvezdina en Marielle Groven met Dante Boon op piano. Vooral het stuk van Darya had een mooie impact door toevoegingen van een door de uitvoerder eerder opgenomen fieldrecording. Na de lunch het concert van wandelweiser componist en organist Eva-Maria Houben op orgel. Ze speelde haar eigen stukken en eerder werk *orgelinstallation I, II en III*. Zoals kenmerkend voor Eva-Maria's werk stonden ook hier de geluidsprocessen en de gevoeligheid hiervan centraal en dit resulteerde in een prachtig klankenspel van verschillende orgels.

Om 14.00 uur een bijzonder stuk voor orgel en SuperCollider van Michael Winter. In deze wereldpremière zagen we hoe de SuperCollider (een algoritme) een van de orgels bespeelde. Een bijzonder theateraal effect op het podium van het orgelpark. Daarna een stuk van Sylvia Alexandra Schimag getiteld *die welt und die sterne* (2020) een stuk voor stemmen, steenharp en fluit met spreekstemmen van Alexandra Schimag en Rasha Ragab, Antoine Beuger of de fluit en Christoph Nicolaus op steenharp. Een stuk waar stem en muziek door elkaar heen vervlochten werd en nieuwe ruimte werd geschapen tussen stem en klank.

In de middag om 16.00 een concert van Emmanuelle Waeckerlé, voorafgegaan door Dante Boon op Orgel die het stuk *Hurray 3* van Assaf Gidron speelde. Dit stuk van Assaf werd speciaal voor het festival gecomponeerd. Voor het stuk van Emmanuelle, de wereldpremière van : *What is left if we aren't the world*, waren alle aanwezige muzikanten en componisten en sprekers gevraagd om deel te nemen. Samen improviseerde ze vanuit tekst onder leiding van Emmanuelle een uniek makers statement door middel van een klankdecor

Om 20.15 verzorgden Marianne Schuppe en Stefan Thut een intiem concert met stem en cello. *A day in july* een wereldpremière speciaal voor dit festival. Breekbare teksten en emotionele lijnen met prachtige verstilde momenten.

Na de pauze was het podium voor het Wandelweiser Komponisten Ensemble dat bestond uit: Antoine Beuger, fluit, Jürg Frey, melodica, bladeren en stenen, Marcus Kaiser, cello Joep Dorren, spreekstem, Sytske van der Ster, spreekstem, Michel Duijves, klarinet en basklarinet, Germaine Sijstermans, klarinet, René Holtkamp, kalimba en percussie Dante Boon, Molzer-orgel, Elisabeth Frey-Bächli – orgel, Eva-Maria Houben, Verschueren-orgel in wisselende bezetting brachten ze 4 stukken - *ouai! ouai! ouai!* (*lamentation/élévation*) van Antoine Beuger, *the mask of chronos* van Rene Holtkamp. Dante Boon schreef speciaal voor dit festival en in opdracht van het Orgelpark het stuk *Sarabandes* waarin Dante Boon muziek en poëzie samenvoegt, uit zijn verband trekt en er een nieuw kunstwerk van maakt voor melodie, stilte en stem. De avond werd afgesloten door het nieuwe stuk *Leaves, Instruments* van Jürg Frey. Een stuk over ingehouden woede en frustraties.

Zondag 30 oktober

Het ochtendconcert werd gecureerd door Samuel Vriezen en hij speelde met een klein ensemble: Antoine Beuger op fluit, Marcus Kaiser op cello, Stefan Thut op cello, Samuel Vriezen op piano en harmonium en Dante Boon op piano. Hij speelde stukken van hemzelf het speciaal voor dit festival geschreven *Fuga in C* in opdracht van het orgelpark maar ook een stuk van van Manfred Werder en Frédéric Chopin.

In het 12.00 concert stond componist Germaine Sijstermans centraal. Ze werd bijgestaan door Marcus Kaiser op de cello en Dante Boon op orgel. Ze speelden de stukken - *Elexen* en *Cashapona* beiden composities van Germaine.

Om 14.00 was er een concert met een speciaal voor dit festival samengesteld amateurkoor. Ze brachten 4 stukken, of eigenlijk 3 want het eerste stuk herhaalde zich aan het slot van het concert nog een keer. Ze zongen:

Dérive (1998) van Michael Pisaro-Liu (1961), de wereldpremière van Nov. (*koor*) door Dante Boon, die het stuk ook dirigeerde en daarna zongen ze *nichts Unerwartetes mehr* van Antoine Beuger, dit deden ze verspreid door de hele zaal en het publiek wat een bijzonder effect gaf.

Om 15.00 een concert waar componist RADU MALFATTI centraal stond met twee wereldpremières. Vooraf speelde Elisabeth Frey-Bächli op het Verschueren-orgel 9 *Fragments after Kerri* van Jack Callahan en daarna speelde Germaine Sijstermans, Christoph

Nicolaus en Stafan Thut het stuk *kagesukunai* in een bezetting voor cello, basklarinet en steenharp.

In het volgende concert om 16.15 stond de componist Bin Li centraal ook hij speelde eigen werk waaronder 1 wereldpremier speciaal voor dit festival gecomponeerd. Hij speelde samen met het Wandelweiser Komponisten Ensemble: Antoine Beuger, fluit; Jurg Frey, melodica; Stefan Thut, cello Marianne Schuppe, zang Germaine Sijstermans, basklarinet Emmanuelle Waeckerlé, stenen René Holtkamp, gitaar Bin Li, Qin

Vooraf speelde Eva-Maria Houben op het Utopa Barokorgel een stuk van Martijn Voorvelt - *within reach* ook een wereldpremier speciaal voor dit festival compomponeerd

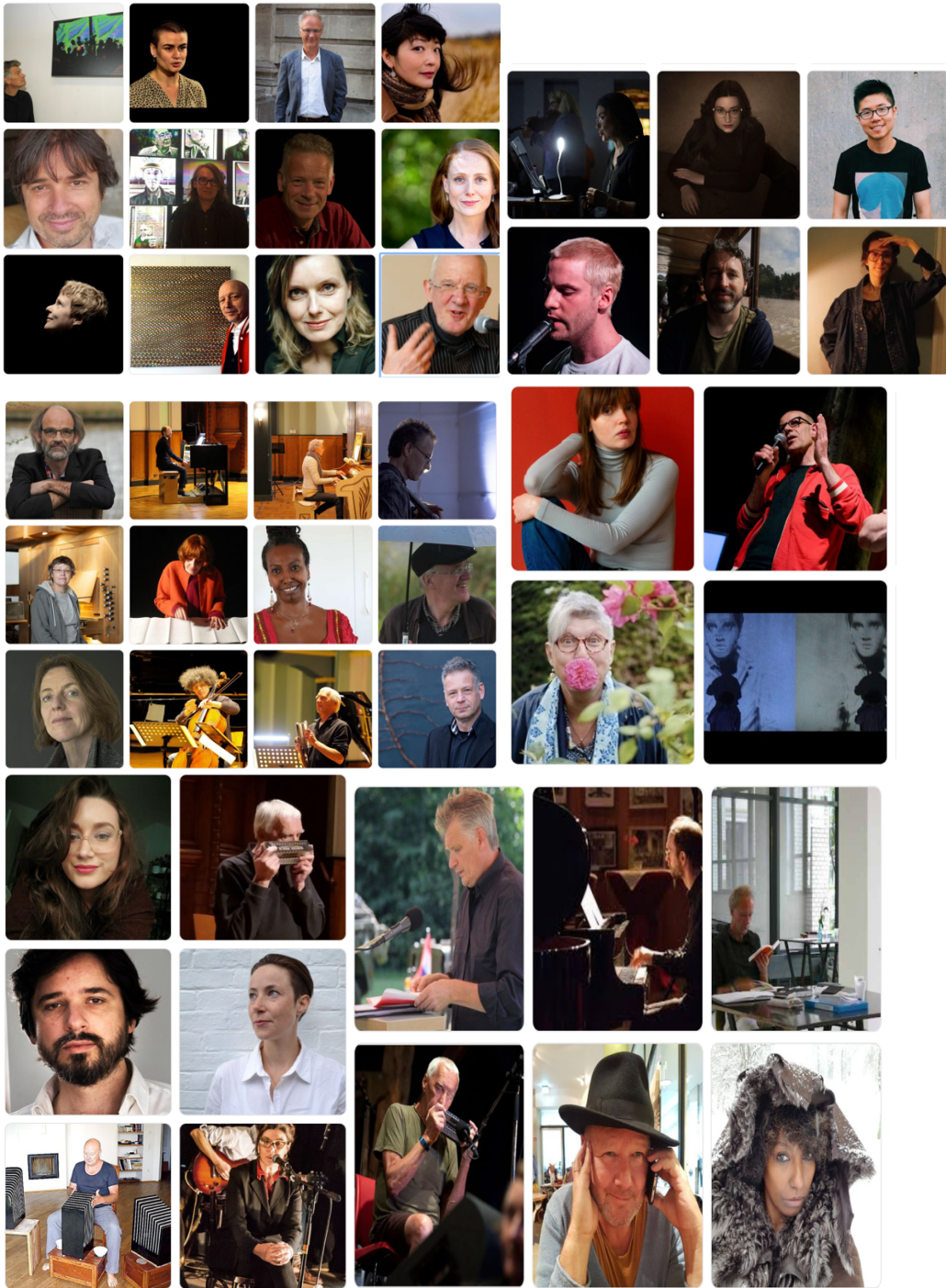
Om 17.15 werk van de jonge componist Sophie Stone een wereldpremière voor vier orgels genaamd *syntheses* met Dante Boon op het kabinet- Sauer- en Molzer-orgel en Eva-Maria Houben op het Verschuieren-orgel. Een muzikale ervaring waar het publiek letterlijk onderdeel van mocht zijn. Dante Boon bewoog zich door het publiek langs verschillende orgels om stevige klankbeelden neer te zetten en zo ism Eva Maria de hele ruimte te vullen met klank. Je mocht door de ruimte heen lopen en zo veranderden de klanken. Vooraf speelde Elisabeth Frey-Bächli op het Molzer-orgel een stuk van Teodora Stepančić *another chord piece*. Ook dit stuk werd speciaal voor het festival geschreven.

Het avond concert werd voor de pauze verzorgd door Rasha Ragab op shakuhachi, steenharp en vocals en Christoph Nicolaus op steenharp. De concerten van Rasha en Christoph kenmerken zich door de lange concentratie bogen en de Egyptische invloeden van Rasha. Ze schreven speciaal voor dit festival een nieuw stuk getiteld - *khamaseen*

Na de pauze werd het festival afgesloten door het Wandelweiser Komponisten Ensemble: Antoine Beuger, fluit; Jürg Frey, melodica, bladeren en stenen; Marcus Kaiser, cello; Dante Boon, Molzer- ook op orgel ze speelden - *little more than a whisper* van Antoine Beuger, 2010/1 van Manfred Werder en de wereldpremiere van *ruines vrai refuge* (composed silence) een vernieuwe versie van het originele stuk uit 2003 van Michael Pisaro. Dit ensemble symboliseerde de oprichting van het Wandelweiser collectief met de componisten van het eerste uur. Een mooie symbolische afsluiting.

De directeur van het orgelpark Johan Luijmes zorgde voor kippenvel door vlak voor de pauze het stuk "*Music for organ*" van de in 2012 overleden componist Micheal Manion uit te voeren met langzaam dovende lampen.

Het festival was een groot succes de concerten werden druk bezocht en in en rondom het orgelpark werd er nagepraat en gefilosofeerd over muziek en de stilte in muziek, de hoorbare leegte en de bijzondere mensen die zich samen het Wandelweiser collectief noemen. Dante Boon heeft met dit festival kunstenaars samengebracht en publiek geïnspireerd. De conclusie voor de stichting is dat Dante Boon op unieke wijze een festival heeft gecreëerd wat componisten en muzikanten van over de hele wereld met elkaar heeft verbonden en wat een inspiratie was voor spelers en publiek. Er waren veel complimenten over de samenstelling van het programma en de manier waarop alles met elkaar verbonden was terwijl elk concert ook uniek was. De Stichting zou graag als doel willen stellen om de 5 jaar opnieuw een soortgelijk festival te organiseren.

Sytske van der Ster : Artistiek leider
Dante Boon : Artistiek en zakelijk leider
Albert Bonnema : Voorzitter
Karen Spanjer : Penningmeester
Femke Bouma : Secretaris